

عنوان مقاله:

اثر تنش خشکی در مرحله گلدهی بر عملکرد دانه و اجزای آن در نمونه های بومی عدس

محل انتشار:

نشریه زراعت دیم ایران، دوره 5، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

ورهام رشیدی - Department of Agronomy and Plant Breeding, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی ژنوتیپ های عدس از نظر تحمل به خشکی در مرحله گلدهی آزمایشی بصورت اسپلیت پلات بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در سالهای ۹۲-۱۳۹۱ در دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز اجرا شد. نتایج حاصل از تجزیه واریانس مرکب نشان داد که اثر متقابل ژنوتیپ × تنش خشکی برای همه صفات به جز ۵۰٪ سبز شدن، ۵۰٪ گلدهی و ارتفاع بوته معنی دار بود که حاکی از واکنش متفاوت ژنوتیپ ها از نظر آن صفات نسبت به تنش خشکی بود. اثر متقابل سه جانبه سال × ژنوتیپ × سطوح تنش خشکی برای هیچیک از صفات مورد بررسی معنی دار نبود که نشان دهنده تاثیر مشابه تنش خشکی روی ژنوتیپ ها از لحاظ صفات مورد مطالعه در دو سال زراعی بود. مقایسه میانگین صفات از نظر اثر متقابل ژنوتیپ × تنش خشکی نشان داد اگرچه کلیه ژنوتیپ ها در شرایط تنش خشکی نسبت به شرایط بدون تنش کاهش عملکرد معنی داری داشتند، اما ژنوتیپ شایو ورزقان هم در شرایط بدون تنش خشکی و هم در شرایط واجد تنش، نسبت به سایر ژنوتیپ ها عملکرد بهتری از خود نشان داد. در هر دو سال، شاخص های، GMP، MP، HARM و ST دارای همبستگی مثبت و معنی داری در سطح احتمال ۱٪ با عملکرد دانه در شرایط تنش و بدون تنش بودند، بنابراین شاخص های برتر جهت شناسایی ژنوتیپ های متحمل به تنش خشکی و با پتانسیل عملکرد بالا شناخته شدند، که بر اساس آنها ژنوتیپ های کلیر، قره داغ، هوراند دانه ریز، داغ قیه قشلاقی و شایو ورزقان به عنوان متحمل ترین ژنوتیپ ها نسبت به تنش خشکی شناخته شدند.

کلمات کلیدی:

cluster analysis, component analysis, Drought Stress, lentil and tolerance indices

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1855196>

